

ustanovenia plyníe, — vyhradil zákon ten štátnej správe výhradne na ochranu ver. záujmov štátnych (srov. nář. Boh. A 991/21 a 1897/23). Chrániť tieto verejné záujmy povolaný je výlučne len delegovaný k tomu orgán štátny. Preto dôvodom pre odoprenie onoho súhlasu môže byť len ochrana verejného záujmu, vtedy ale stranám nedostáva sa legiti-macie, aby domáhaly sa odoprenia súhlasu z dôvodu verejného záujmu.

Pokiaľ tedy sť-l' vo svojej sťažnosti zakladá svoju legitimáciu k po-daniu odvolania zo zmieneneho usnesenia užšieho župného výboru na tom, že verejným záujmom je, aby úrady nepodporovali trestné činy, totiž ten trestný čin odpredavateľa spadajúci pod ustanovenia § 386 tr. zák., že on uskutočnil zmieneny odpredaj len za účelom zmarenia vymáhania svrchu uvedenej požiadavky sť-l'ovej, nie je možné sť-l'a uznať, v základe tejto jeho práve len z dôvodu záujmu verejného proti udeleniu súhlasu vznesenej námietky, za legitimovaného k odvolaniu do výroku príslušného orgánu.

Schválením dotyčnej kúpnopredajnej smlúvy dal tedy úrad na javo, že nepokladá oznámeným mu zcudzením záujmy štátu ohrozené. Toto schválenie však samo o sebe nezakladá perfektnosť smlúvy zcudzovacej s hľadiska súkromného práva v tom smere, že by osoba tretia nemohla uplatňovať pred riadnymi súdmi prípadné svoje nároky, ktoré boli do-tknuté s uzavretím zmienenej kúpy.

Nebol tedy sť-l' so schválením dotyčnej smlúvy niak zkrátený na svojich subjektívnych právach a preto nebolo tu legiti-macie na jeho strane brániť sa proti tomuto schváleniu pred správnyimi úradmi. Je preto bezdôvodná i tá námietka sťažnosti, ktorou sť-l' zakladá túto svoju legiti-máciu na ten svoj záujem súkromný, že podal žiadosť o predzna-čenie svojej požiadavky na odpredanú nemovitosť, ktoré predznačenie môže byť uskutočnené len vtedy, že zmieneny súhlas ke kúpe sa odoprie.

Č. 8574.

Zaměstnanci veřejní. — Řízení správní (Slov-ven-sko): I. Gřř v Bratislavě není ve věci vyměření stěhovacích výloh zaměstnanců finanční správy na Slov. za platnosti zák. č. 103/26 poslední stolicí správní. — II. Gřř je povinno, opatřovati rozhodnutí svoje v takových věcech právním poučením.

(Nález ze dne 29. dubna 1930 č. 2296.)

Prejudikatura: Boh. A 7925/29.

Věc: Ludevít D. v L. (adv. Dr Pav. Raubitschek z Prahy) proti generálnímu finančnímu ředitelství v Bratislavě o stěhovací výlohy.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady ří-zení.

Důvody: Výnosem gřř v Bratislavě z 27. října 1927 byl st-l pře-ložen z úřední moci na státní útraty ze Sp. do L. Přestěhovav se s ná-bytkem do L. předložil cestovní účet, v němž účtoval jednak cestovné

a výlohy spojené s dopravou nábytku, jednak odškodné ve výši tříměsíčního platu. Gřř v Bratislavě nařídilo dne 25. února 1928 účtárně, aby cestovní účet upravilo ve smyslu »Zásad« dle bodu II. D. 2 »skutečně prokázané výlohy«. Důsledkem toho přiznala účtárna st-li dne 1. března 1928 jen cestovné penízem 401 Kč 10 h a na stěhovacích výlohách částku 5.114 Kč vyloučivši výslovně odškodné za nábytek.

Nss uvážil o stížnosti toto: — — — —

V daném případě šlo o otázku, příslušel-li st-li z titulu přeložení z moci úřední nárok na t. zv. »nábytečné« jako část služebního příjmu jeho a vystupovalo tedy žal. gřř, řešíc otázku tu, jako adm. úřad personální. Nař. výnos byl vydán za účinnosti zák. č. 103/26 a dlužno proto posuzovati věc podle procesních předpisů § 151 zák. toho. Podle tohoto předpisu může se zaměstnanec odvolati z rozhodnutí, jež vydáno bylo na jeho žádost nebo přihlášku do 15 dnů k ústřednímu úřadu. Nss vyslovil již v nál. Boh. A 7.925/29 právní názor, že gřř v Bratislavě není ve věci stěhovacích výloh (t. zv. nábytečného) poslední stolicí správní, nýbrž, že jde odvolání z výroku jeho k min. fin. jako úřadu ústřednímu. Nebylo tedy gřř v daném případě poslední stolicí správní a jeho výrok mohl býti naříkán jako výrok prvé stolice řádným opravným prostředkem.

Bylo již řečeno, že žal. úřad rozhodoval v právní věci st-lově ne jako úřad finanční správy, nýbrž jako prvostupňová adm. stolice a platily proto pro opravné řízení z výroku jeho ve věci té vzhledem na předpisy zák. č. 11/1918 ustanovení zák. čl. XX:1901 (srov. §§ 4, 5 a 43), resp. instrukce o opravných prostředcích vydané nařízením býv. uh. min. pres. z 18. prosince 1901 č. 4600 R. T. 1901 stránka 1125—1157, pokud nebyly ovšem změněny shora cit. předpisem § 151 zák. č. 103/26. Podle § 5 odst. 4 a posl. a § 6 odst. 7 cit. nař. má rozhodující úřad v každém rozhodnutí, které může býti naříkáno odvoláním, upozorniti strany na právo odvolací, jakož i jasně a podle jména uvéstí úřad, u něhož může býti odvolání podáno a lhůtu, ve které lze odvolání to podati. Předpis tento nebyl změněn či doplněn předpisem § 151 zák. č. 103/26 a byl proto i žal. úřad povinen, aby poučil st-le v nař. rozhodnutí o jeho právu odvolacím.

Tím, že tak neučinil, zavinil, že st-l se dovolal právní ochrany nss-u, ačkoli nebyla věc dosud konečně vyřízena v řízení správním (§ 5 zák. o ss). Jde proto o vadu podstatnou a bylo nař. rozhodnutí zrušiti podle § 6 zák. o ss.

Č. 8575.

Samospráva obecní: * V rozhodnutí podle § 4 odst. 2 mor. obec. zřízení o změně obecních hranic jest úřad povinen uvéstí důvody, ze kterých dospěl k závěru, že obce budou s to plniti úkoly vznesené na ně § 27 i ve vlastním oboru působnosti.

(Nález ze dne 29. dubna 1930 č. 7.071.)